INSULĂ A TOTALITARISMULUI MILITANT

DOUĂ evenimente din ultimul timp au coincis — încercarea de a convoca congresul deputaților poporului din U.R.S.S. și tensionarea bruscă a situației în Transnistria. S-a vădit că nu e întîmplătoare această coincidență. Smirnov și K° și-au pus sarcina să susțină congresul pe teren. Dar dacă primul eveniment chiar de la început s-a dovedit a fi o farsă de prost gust, apoi al doilea s-a transformat într-o tragedie pentru oamenii de pe ambele maluri ale Nistrului și pentru mercenarii din Rusia.

Ne-a convins definitiv în acest sens filmul televizat documentar pregătit de grupul «Novaia studia» și demonstrat la 16 martie de telecompania «Ostankino» la rubrica «Situația». Tinerii, puțin cunoscuți spectatorilor de masă, autorii Vasile Antipov și Olga Korobova se impun prin obiectivitatea și, dacă vreți, adevărul necruțător, deosebindu-se de tot ceea ce a demonstrat și continuă să demonstreze «Ostankino» despre Moldova. Conducătorii separatismului surprinși în acest film și-au dat arama de față, autodemascîndu-se.

Tot ceea ce spuneau ei mai înainte și argumentele pentru «poziția» lor despre caracterul discriminator, chipurile, al legii cu privire la funcționarea limbilor, neacceptarea noii simbolici de stat a Moldovei, peroratiile în jurul «unirii cu România» s-au dovedit a fi doar niște scorniri.

Iată-i, spunîndu-și păsurile, în fața obiectivului.

Un oarecare Kițak, împopoțonat în uniformă de colonel al armatelor C.S.I., și care s-a declarat comandant al gardiștilor transnistreni, spune pe șleau că ei luptă pentru întoarcerea țării la începutul anilor 80, că militează pentru U.R.S.S. Separatiștii chemă locuitorii din Transnistria în ziua de ieri, dacă nu chiar spre mai deunăzi. Marea majoritate a populației din fosta U.R.S.S. a înțeles demult că nu mai poate fi vorba de întoarcere în trecut și o mărturie în acest sens sînt sondajele sociologice, întreprinse de aceeași telecompanie «Ostankino». Și numai muncitorii din Tiraspol, Tighina, Dubăsari, Rîbnița, nu toți, bineînțeles, mai cred în minciunile smirnoveilor, maracuților și ale bolșakovilor, li se pare că P.C.U.S. mai poate fi reanimat, așijderea U.R.S.S. și «independenta republică nistreană».

Într-un articol recent, semnat de V. Vîjutovici și găzduit de ziarul «Izvestia» din 11 martie, participarea cazacilor la evenimentele din Transnistria este considerată drept agresiune înarmată împotriva unui stat suveran, care agresiune este favorizată tacit de guvernul Rusiei. Prezintă interes în acest context și confirmarea cineastică, în care s-a dat în vileag ceea ce pînă nu demult se tăinuia în Rusia: recunoașterea conducerii separatiștilor că acțiunile lor pentru crearea republicii nistrene au fost binecuvîntate, desigur, pînă la puciul din august, de către persoanele suspuse din Moscova. Cine-s aceste persoane? Nu e greu să-ți dai seama că e vorba de acei care militau pentru U.R.S.S. în forma ei totalitară și încercau s-o facă cu ajutorul armelor. Prezența puciștilor e vădită, precum și legăturile dintre liderii Transnistriei și cei puși la dubală la «Matroskaia tișina».

Iar speranța smirnoveilor și maracuților mai palpită, întrucît s-a creat o «deșteptăciune» paradoxală.

Conducerea democratică a Rusiei protestează febril împotriva intențiilor de dezbinare ale Tatarstanului și concomitent încuviințează tacit lupta înarmată a separatiștilor din Transnistria! Recent Banca centrală a Rusiei, anume în aceste zile, a deschis la Tiraspol contul de decontare și de credite. Taman la țanc! E greu să cocepi și să explici asta. Chiar și prin năzuința, oricum întemeiată a necesității de a apăra interesele oamenilor ruși care locuiesc în alte republici. Președintele Ucrainei Leonid Kravciuk a luat o poziție mult mai perspicace, dorindu-le consîngenilor să fie cetățeni destoinici ai statelor unde le-a fost dat să trăiască.

Dar se spulberă și această speranță, orientată spre Moscova, a smirnoveilor. La consfătuirea șefilor de state ale C.S.I. de la Kiev din 20 martie a fost adoptat un document special cu privire la Transnistria, în care în primul punct se recunoaște unanim integritatea Republicii Moldova, iar apoi — se cere retragerea necondiționată a tuturor cetățenilor din alte state — membri ai C.S.I., adică a cazacilor și luarea de măsuri urgente pentru a confisca arme de la persoanele civile. Iar Ucraina a și procedat la atare măsuri, barînd calea autobuzelor cu cazaci în drum spre Moldova și luîndu-le armele.

Astfel, «republica nistreană» este izolată politicește, ceea ce înțelegea și Smirnov, recunoscînd în răspunsul la întrebarea telejurnalistului de la «Novaia studia» că «republica nistreană» nu e recunoscută de nimeni. Dar o să-i asigurăm că un «stat» a recunoscut totuși, deși acesta nu există în seamă de nimeni. E vorba de «republica Găgăuză». Doamne, iarăși e farsă de prost gust!

Totuși Smirnov încearcă teoretizeze printr-o referință impertinentă la evenimentele din Iugoslavia. Să facem abstracție de alte aspecte ale acestei monstruoase referințe, care nu rezistă criticii elementare și să evidențiem unul. Țara la care se referă neobrăzatul venetic și cîrpaci al separatiștilor odinioară a fost un stat federativ, constituit din șase republici independente, pe care le ținea strîns în mînă doar voința unui singur om. Au fost recunoscute de comunitatea mondială

(Sfîrșit în pag. 5)

REFLECȚII DUPA O EMISIUNE TELEVIZATA

INSULĂ A TOTALITARISMULUI MILITANT

(Sfîrșit. Începutul în pag. 2)

aparținînd C.S.I. a avut loc cu consimțămîntul fostului comandant al acestei armate, generalul Iakovlev, care specula, în treacăt fie spus, și cu vilele.

A dat dovadă de «franchete» și un alt colonel, de asemenea îmbrăcat în uniformă de ofițer al unităților de tancuri ale C.S.I., atamanul cazăcesc Kucer. Are arme cîte vrei și oricine doritor, spune dumnealui, poate să încheie un contract cu gardiștii, să capete armă și să se înroleze, deci, ca mercenar oficial în republica nistreană. Pînă acum, în orice caz în anii postbelici, asemenea mercenari erau recrutați în taină, totuși le era rușine de această profesie chiar și foștilor hitleriști care plecau să lupte în Africa. Iar acum recrutarea se face fățiș, cu un soi de fală! Mai trebuie oare să vorbim în lumina acestei afirmații despre moralitatea conducătorilor din Transnistria și să le amintim de «moralul» celora care se angajează ca mercenari?

VOI FACE și o digresiune. Dacă cititorul își amintește, în unul din reportajele televizate din Moscova în ajunul congresului secret al deputaților, în cadru a nimerit un băiețandru, de vreo 15 ani, un căzăcel în uniformă și cu epoleți. O să tragi în oameni? — l-au întrebat. — Dacă mi s-a ordona, — urmă răspunsul, — o să trag. A răspuns fără să ezite. De asemenea și tînărul cazac, făcut prizonier de polițiști, a răspuns: — mi s-a ordonat să vin în Moldova. Las-că cititorul să mediteze asupra celor două răspunsuri. Dar eu aș vrea să-i atenționez și pe conducătorii Federației Ruse. Cine-s acești gradați superiori din Rusia, care emit asemenea ordine și-n baza cărui drept o fac? Elțin și Hasbulatov ar trebui să se înfioreze de groază!

Destul de «decoltat» în fața telecamerei s-a prezentat și Maracuța. Pe cei de prisos, spune el (adică oamenii din satele moldovenești, care nu vor să recunoască republica nistreană), îi vom alunga cu forța. Își dă seama acest «demnitar» că el recunoaște în mod public genocidul politic?

Amintiți-vă de Rusia de la începutul secolului. Pe atunci șovioniștii ruși organizau pogromuri sîngeroase, le propuneau evreilor să-și ia tălpășița. Actualmente în Transnistria, pe pămîntul lor de baștină, moldovenii sînt considerați persoane non-grata. Nu în zadar se protestează lîngă reprezentanța Moldovei din Moscova cu steaguri negre. Și încă din cele roșii. Se adună să protesteze cei care au rămas în ziua de ieri, cei cărora li-s pe plac aiurelile lui Jirinovski, pe care-l gonesc de-acu de la toate mitingurile din Moscova (dar este întîmpinat cu brațele deschise în Transnistria, precum și OMON-oviștii din Riga, care au vărsat sînge nevinovat). Se adună cei care au rămas fideli lui Stalin și Brejnev, care mai vor să conducă, să distribuiască bunurile, să dea indicații, nesocotind drepturile și demnitatea omului.

Aș putea aminti aici și de «amiral(oaia) gărzii feminine» din Transnistria, Andreeva, cu o veche zicală despre părul lung și mintea... nu prea. Am putea trece peste fandoseala acestui spectacol absurd, dar sînt două circumstanțe. Prima e o analogie strașnică. Femeile din Transnistria au mers în primele rînduri ale celora care au atacat sectoarele de poliție, menite să fie purtători ai statalității în Transnistria, iar din urma lor veneau gardiștii cu pistoale automate. Amintiți-vă că la așa stratageme recurgeau fasciștii în lupta contra partizanilor, iar Andreeva e mîndră de faptul că anume astfel s-a pus mîna pe un blindat la Tighina și a fost ocupat statul major al armatei a 14-a din Tiraspol. A doua circumstanță e că această «amiral(oaie)» în fustă, care jinduiește la slava faimosului batalion feminin al lui Kerenski, are o atitudine lipsită de orice scrupule chiar față de acei oameni ruși care-și fac serviciul militar în Transnistria: noi, cică, vom da voie armatei a 14-a să plece numai peste trupurile noastre!..

Oare mai putem face apel la omenia acestor kițakei, smirnovei, maracuței și «amiraloaiei»? Sînt niște oameni fără obraz. Asta-i floarea partocrației. Și cu cît mai mult îi vor susține locuitorii din Tiraspol, cu atît va curge mai mult sînge.

Cauza separatiștilor e sortită la eșec. Ce e drept, unii invocă judecata nepărtinitoare a istoriei. Într-adevăr, istoria își va spune cuvîntul. Noi prea adesea ne sfiim să spunem lucrurilor pe nume, vorbim așa, în genere despre separatiști. Dar publicistul Denis Dragunski, la finele emisiunii a apreciat concis situația din Transnistria: din punct de vedere internațional aici a avut loc o răscoală militară împotriva statului Moldova și ea, Moldova, are tot dreptul (el s-a exprimat chiar «trebuie») s-o înăbuse cu forța. Eu înțeleg că el nu l-a chemat pe Mircea Snegur să recurgă la forță. Doar a accentuat precis și just esența evenimentelor care au loc în republica noastră.

Vladimir DURNOV

ZONA DE SECURITATE.md